

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลาสมา เพื่อเปรียบเทียบความต้องการระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลาสมา และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ระหว่างคณะต่างๆ .

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรีทุกคณะรวม 10 คณะ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 766 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 ข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open end) ตอนที่ 2 ความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลาสมา ในด้านหน่วยกิตและการประเมินผล เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check list) ตอนที่ 3 ความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลาสมาในด้านวัตถุประสงค์การเรียนการสอน ระเบียบการจัดการเรียนการสอน ลักษณะอาจารย์ เนื้อหาวิชาและรายวิชาที่ต้องการให้เปิดสอน การประเมินผล สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ผู้วิจัยได้ส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตัวเองได้รับแบบสอบถามจากนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กลับคืนมา 766 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ค่าทางสถิติจากคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical

Package for the Social Sciences Version-X:SPSS^X) หาค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย(Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการของ นักศึกษาหญิงกับนักศึกษาชาย เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลานามัย โดยการทดสอบค่า "ที" (t-test) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ระหว่างคณะ โดยการทดสอบค่า "เอฟ"(F-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แล้วนำเสนอใน รูปของตารางและความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายและเพศหญิง จำนวนใกล้เคียงกัน คือ เพศชายร้อยละ 49.10 เป็นเพศหญิงร้อยละ 50.90 มีอายุ 20ปีร้อยละ 24.80 ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเท่ากัน คือ ร้อยละ 26.10 นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายร้อยละ 100 แต่ไม่เคยเป็น นักกีฬามาก่อนร้อยละ55.00 และนักศึกษารายชื่อ รวบรวมจาก เอ็มวีวิชาพลานามัยจาก เพื่อนนักศึกษา มากที่สุด
2. ความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา พลานามัย ในด้านหน่วยกิต และประ เมิณผล นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้เปิดสอนวิชาพลานามัย เป็น วิชาเลือกเสรี มีหน่วยกิตตลอดหลักสูตรปริญญาตรี 1-2 หน่วยกิต โดยต้องการให้วิชาพลานามัย ภาคปฏิบัติพลานามัยมีค่า 2 หน่วยกิตและภาคทฤษฎีพลานามัยมีค่า 1 หน่วยกิต นักศึกษาส่วนใหญ่ ต้องการให้วิชาปฏิบัติพลานามัยเรียนครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที และต้องการให้เปิดสอนทุก ภาคเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเรียนในช่วงเวลา 13.00-17.00 น. สำหรับการทดสอบ นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้ทดสอบเก็บคะแนนเป็นระยะตลอดภาค เรียน และต้องการให้วิชาปฏิบัติ พลานามัย มีการทดสอบปฏิบัติ และทฤษฎีควบคู่กัน

ความต้องการเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะต่างๆ มีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือนักศึกษา ต้องการพัฒนাসรรณภาพทางกายให้ดีขึ้น และต้องการพัฒนาสุขภาพจิตให้รู้จักผ่อนคลายความ

ตั้ง เครียด ส่วนความต้องการของนักศึกษาที่อยู่ในระดับน้อยคือต้องการนำทักษะไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นต้องการ เป็นผู้ฝึกสอนนักศึกษา และต้องการรู้หน้าที่ของการ เป็นผู้ตัดสิน

ความต้องการเกี่ยวกับระเบียบการ เรียนการสอนวิชาพลานามัย นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คณะต่างๆ มีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด นักศึกษาต้องการให้จำนวนของนักศึกษาในกลุ่มเหมาะสมกับสถานที่ หรือสนาม และต้องการสถานที่และอุปกรณ์ที่ เชื้อต่อการ เรียนการสอน ความต้องการของนักศึกษาที่อยู่ในระดับน้อย นักศึกษาต้องการให้จัดกลุ่มการเรียนแยกตามเพศ และต้องการให้จัดกลุ่มการเรียนแยกตามความสามารถ

ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะต่างๆ มีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ความต้องการเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาและรายวิชาที่ต้องการให้ เปิดสอน นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คณะต่างๆ มีความต้องการโดย เฉลี่ยอยู่ในระดับมากและนักศึกษามีความต้องการเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมาก เกือบทุกรายการ ยกเว้นที่มีความต้องการระดับน้อยคือ ตะกร้อ ลีลาศึกษา มวยไทย และมวยสากล

ความต้องการเกี่ยวกับประ เมิณผล นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คณะต่างๆ มีความต้องการโดย เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และนักศึกษามีความต้องการ เกี่ยวกับการประ เมิณผลอยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักศึกษาต้องการให้อาจารย์มีความจริงจังและยุติธรรมในการวัดประ เมิณผล ส่วนที่มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย คือ นักศึกษาต้องการให้การทำรายงานเป็นส่วนหนึ่งในการให้คะแนน

ความต้องการเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คณะต่างๆโดย เฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

3. การ เปรียบ เทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ความต้องการของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับการ เรียนการสอนวิชาพลานามัยพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านวัตถุประสงค์การเรียนการสอนวิชาพลานามัย ด้านระเบียบการเรียนการสอนวิชาพลานามัย ด้านเนื้อหาวิชาและรายวิชาที่ต้องการให้ เปิดสอน และด้านการประ เมิณผล

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวน ความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างคณะ เกี่ยวกับการ เรียนการสอนวิชาพลานามัยทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องการ เล่นกีฬาและออกกำลังกายมาก ถึง ร้อยละ 100 แสดงว่านักศึกษาตระหนักหรือ เน้นความสำคัญของการออกกำลังกายและ เนื่องจากการออกกำลังกายเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานและ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ ดังที่ อววย เกตุสิงห์ (2520) กล่าวไว้ว่า" การออกกำลังกาย เปรียบเสมือนหนึ่งกับอาหาร ร่างกายต้องการอาหารและ ต้องการออกกำลังกายด้วย ถ้าร่างกายขาดอาหารจะมีอาการไม่สบาย อ่อนเพลีย ไม่มีแรงและในที่สุดอาจจะถึงตาย เช่นเดียวกับร่างกายขาดการออกกำลังกายจะมีอาการเมื่อยขบ ไม่มีแรงและ เกิดโรคแทรกจึงทำให้ถึงแก่ความตายได้ เหมือนกัน เพราะฉะนั้นร่างกายจึงต้องการออกกำลังกาย ไปตลอดชีวิต"

2. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องการให้ เปิดสอนวิชาพลานามัย เป็นวิชา เลือก เสรี มีหน่วยกิตตลอดหลักสูตรปริญญาตรี 1-2 หน่วยกิต อาจจะ เนื่องมาจาก หลักสูตรปริญญาตรีใน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แต่ละคณะ เปิดโอกาสให้นักศึกษา เลือก เรียนวิชา เสรีนอกคณะได้ 9-15 หน่วยกิต ดังนั้นจำนวน 1-2 หน่วยกิตที่นักศึกษาต้องการ เรียนวิชาพลานามัยน่าจะมีความเหมาะสม และมหาวิทยาลัยอื่นๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ก็กำหนดให้บัณฑิต นักศึกษา ลงเรียนวิชาพลานามัยตลอดหลักสูตรปริญญาตรี 1-2 หน่วยกิต เช่นกัน ซึ่งการวิจัยของ วิสูตร กองจินดา(2520)ที่พบว่า"นิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ต้องการเรียนกิจกรรมพลศึกษา ทั่วไป 2 หน่วยกิต" และผลการวิจัยของ สิทธิ วณิชชาชีวะ(2526)ที่พบว่า "นิสิต นักศึกษาใน มหาวิทยาลัยที่มีการ เรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาทั่วไป ต้องการให้ เปิดสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ทั่วไปเป็นวิชา เลือกมีค่า 2 หน่วยกิต"

3. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องการให้วิชาทฤษฎีพลานามัยมีค่า 1 หน่วยกิต และวิชาปฏิบัติพลานามัยมีค่า 2 หน่วยกิต แสดงว่านักศึกษาชอบที่จะ เลือก เรียนวิชาปฏิบัติพลานามัย

มากกว่าวิชาทฤษฎีพลาสมาเลย เพราะวิชาปฏิบัติพลาสมาให้ผลโดยตรงต่อนักศึกษา ทำให้ร่างกายมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรงและสามารถนำไปใช้ออกกำลังกายให้ เป็นนิสัยในชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า มหาวิทยาลัยน่าจะนำความต้องการของนักศึกษาดังกล่าวมาพิจารณาในการจัดการเรียนการสอน เพราะความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เป็นสิ่งสำคัญในการจัดทำหลักสูตร

4. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ต้องการให้เปิดสอนวิชาพลาสมาทุกภาคเรียน อาจจะ เนื่องจาก เวลาของการเรียนการสอนวิชาพลาสมาตรงกับ เวลาของการเรียนการสอนในคณะทำให้นักศึกษาไม่สามารถลง เรียนวิชาพลาสมาได้ ผู้วิจัยมีความคิด เห็นว่าถ้า เปิดการเรียนการสอนวิชาพลาสมาได้ทุกภาค เรียนจะทำให้ศึกษามีโอกาสได้ลง เรียนวิชาพลาสมาได้มากขึ้น

5. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ต้องการให้วิชาปฏิบัติพลาสมาเรียนครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที อาจจะ เนื่องจาก ก่อนและหลังการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติพลาสมา นักศึกษาจะต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งในการ เปลี่ยน เครื่องแต่งกาย และการ เรียนการสอนประกอบไปด้วย การอบอุ่นร่างกาย ขึ้นปฏิบัติและสาธิต ขึ้นฝึกหัดทักษะ ขึ้นนำไปใช้และขึ้นสรุป ซึ่ง เวลาเรียน 1 ชั่วโมง อาจไม่เพียงพอต่อการฝึกทักษะ และ เวลาเรียน 2 ชั่วโมง อาจทำให้นักศึกษาเหนื่อยล้าเกินไปดังนั้น เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที จึง เป็น เวลาที่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมต่อการเรียนวิชาปฏิบัติพลาสมา

6. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องการ เรียนวิชาพลาสมา ในช่วงเวลา 13.00-17.00 น. อาจจะ เนื่องจาก วิชาพลาสมาส่วนใหญ่เป็นวิชาปฏิบัติ จะต้องมีการฝึกทักษะ ถ้าเรียนในตอน เช้านักศึกษาอาจไม่สะดวกในการ เตรียม เสื้อผ้าสำหรับอาบน้ำและ เปลี่ยน เครื่องแต่งกายก่อนไปเรียนวิชาอื่น ดังนั้นนักศึกษาจึงต้องการ เรียนวิชาพลาสมาในช่วง เวลา 13.00-17.00 น. ซึ่งอาจ เป็นการ เรียนวิชาสุดท้ายของวัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของลิขิต วณิชชาชีวะ(2526) ที่พบว่า นิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป เป็นวิชาบังคับต้องการ เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปในตอน เย็น

7. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องการให้วิชาพลาสมาทดสอบ เก็บคะแนน เป็น ระยะเวลาตลอดภาคเรียน ซึ่งสอดคล้องตามหลักปรัชญาและการวัดประเมินผลทางพลศึกษา ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ(2527) กล่าวไว้ว่า "วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่มีความมุ่งหมายให้นัก เรียนได้รู้

ด้วยการมีส่วนร่วมเป็นประจำ เพื่อนำไปใช้หรือปฏิบัติให้ เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ จน กลายเป็นนิสัยติดตัวไปตลอดเวลา ฉะนั้นในการให้คะแนนในวิชาพลศึกษา จึงควรจะเป็นการให้ คะแนนที่ได้มาจากการสะสมมาตลอดเวลาเรียนทั้งภาค มากกว่า เฉพาะคะแนน เพื่อสอบได้ในภาค ปลายหรือปลายปีการศึกษาอย่างเดียว"

8. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องการให้วิชาพลานามัยภาคปฏิบัติพลานามัยมี การสอบทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ อาจจะมีเนื่องมาจากในการ เรียนการสอนวิชาพลานามัยภาคปฏิบัติ พลานามัย จะมีการสอนทฤษฎีด้วย เช่น กฎ กติกาการแข่งขัน รูปแบบวิธีการเล่น เป็นต้น นักศึกษาจึงคิดว่าควรจะมีการทดสอบทฤษฎีด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิสูตร กองจินดา และคณะ (2520) ที่พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ เห็นว่าควรมีการวัดและประเมินผล กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ ควบคู่กันไป

9. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความต้องการเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียน การสอนวิชาพลานามัยมาก โดยเฉพาะเกี่ยวกับนักศึกษาต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกายและทาง จิตใจให้ดีขึ้น อาจจะมีเนื่องมาจาก ความต้องการดังกล่าว เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Survival Needs) ที่จะต้องได้รับการสนองตอบก่อนในระดับหนึ่ง มนุษย์จึงจะเกิดความต้องการ ด้านอื่นๆ ที่สูงขึ้นไป นอกจากนี้ ร่างกายและจิตใจยังมีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก ดังที่ จอห์น ลีค(อ้างถึงใน ฟอง เกิดแก้ว, 2520) กล่าวไว้ว่า "จิตใจที่ผ่องใส ย่อมอยู่ในร่างกายที่ สมบูรณ์"

10. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความต้องการเกี่ยวกับระเบียบการจัด การเรียนการสอนวิชาพลานามัยอยู่ในระดับมากที่สุดในเรื่อง นักศึกษาต้องการให้จำนวนของ นักศึกษาในกลุ่ม เหมาะสมกับสถานที่หรือสนาม เพราะถ้าสถานที่หรือสนามมีจำนวนจำกัด แต่จำนวน ผู้เรียนมาก การเรียนการสอนก็จะไม่มีประสิทธิภาพ ในทำนองตรงข้ามกัน ถ้าสถานที่กว้างขวาง แต่ผู้เรียนมีน้อยการเรียนการสอนก็จะไม่มีประสิทธิภาพเช่นกัน ดังนั้นจำนวนผู้เรียนและสถานที่จะ ต้องมีความสัมพันธ์กัน ดังที่ เดวิส และ วัลลิส(Davis and Wallis อ้างถึงใน จรรยา แก่นวงศ์คำ, 2523) ได้กล่าวในหลักการของการจัดและการบริหารห้องเรียนว่า "ครูควรเลือก สถานที่และกิจกรรมให้เหมาะสมกับขนาดของห้องเรียน"

11. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์

มากที่สุด เช่น นักศึกษาต้องการอาจารย์ที่มีความสามารถในวิชาที่สอนและนักศึกษาต้องการอาจารย์ที่มีความยุติธรรมและตรงไปตรงมา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผาณิต บิลมาศ (2523) ที่พบว่า คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาประกอบด้วย คุณลักษณะด้านการสอน ด้านสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิต ด้านวิชาการด้านคุณธรรม ด้านบุคลิกภาพ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และด้านกีฬา

12. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีความต้องการ เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาและรายวิชาที่ต้องการให้เปิดสอนมาก วิชาพลานามัยที่นักศึกษาต้องการให้เปิดสอน 5 อันดับแรกคือ ค่ายพักแรม ว่ายน้ำ แบดมินตัน เทนนิส ศิลปะป้องกันตัว ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร์ และรัชณี ขวัญบุญจัน (2525) ที่พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต้องการให้เปิดสอนวิชาพลศึกษา ว่ายน้ำ แบดมินตัน เทนนิส เบื้องต้น ว่ายน้ำขั้นสูงและศิลปะป้องกันตัว นอกจากนี้ นภพร ทัศนัยนา (2521) ยังพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลส่วนใหญ่ต้องการให้เปิดสอนวิชา แบดมินตัน ว่ายน้ำ บาสเกตบอล เทนนิส วอลเลย์บอล และกิจกรรมเข้าจังหวะ(ลีลาศ) และจะสังเกตเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่แล้ว วิชาที่นักศึกษามีความต้องการให้เปิดสอนมากจะเป็นกีฬาประเภทบุคคลมากกว่ากีฬาประเภททีม ทั้งนี้เนื่องจากกีฬาประเภทบุคคลสามารถหาสถานที่ออกกำลังกายได้ง่าย สะดวก และสามารถเล่นเวลาใดก็ได้ที่พร้อม ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ บริกส์ (Briggs, 1984) ที่พบว่า วิทยาลัยชุมชนและวิทยาลัยในรัฐเทนเนสซี ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา นักศึกษาสนใจด้านสมรรถภาพทางกายนั้นหนาแน่น และกีฬาประเภทบุคคลเพิ่มขึ้น

13. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความต้องการ เกี่ยวกับการประเมินผลมาก เช่น นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ชี้แจง เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลก่อน เริ่มต้นการเรียนการสอน และนักศึกษาต้องการให้การเข้าเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการให้คะแนน เป็นต้น เนื่องจากการวัดและการประเมินผล มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก ดังที่ บุชเชอร์ (Bucher อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2527) กล่าวไว้ว่า ในการเรียนวิชาพลศึกษานั้น ครูควรจะได้แจ้งนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลและการให้คะแนน ให้นักเรียนได้ทราบตั้งแต่ เริ่มเรียน เพื่อให้นักเรียนจะได้ทราบว่า สิ่งที่ครูต้องการหรือคาดหวังจากนักเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษานั้น มีทางใดบ้าง อย่างไร เพื่อจะได้มีจุดมุ่งหมายปลายทางในการเรียนการสอนที่ถูกต้อง และจากการวิจัยของถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร์ และรัชณี ขวัญบุญจัน (2525) ที่พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย เห็นด้วยกับการประเมินผลวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปมาก โดยเฉพาะการวัดผลการทดสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติและการวัดผล ควรมีส่วนประกอบอื่นๆด้วย เช่น เวลาเรียน ความมีระเบียบวินัย การมีมารยาท น่าใจนักกีฬาและพัฒนาการที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น

14. นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความต้องการเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมากที่สุด เช่น นักศึกษาต้องการอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เพียงพอสำหรับนักศึกษา นักศึกษาต้องการให้มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายและทำความสะอาดร่างกาย เป็นต้น อาจจะเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยมีพื้นที่และงบประมาณจำกัดจึงทำให้สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬามีน้อยรวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยควรที่จะต้องจัดหาสิ่งเหล่านี้บริการให้นักศึกษาอย่างเพียงพอ มิฉะนั้นจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ดังที่วรสักดิ์ เพียรชอบ(2527) กล่าวไว้ว่า " การสอนวิชาพลศึกษาที่ได้ผลดีนั้น นอกจากจะมีเวลาพอ และครูที่มีความรู้ความสามารถในการสอนแล้ว ก็ต้องมีสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ช่วยในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น "

15. จากการเปรียบเทียบความต้องการของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลานามัย พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเฉพาะ ในด้านวัตถุประสงค์การเรียนการสอน ด้านระเบียบการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาวิชาด้านการประเมินผล ซึ่งเมื่อพิจารณาดูในรายละเอียดจะพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการมากทั้งคู่และ เป็นไปในทางเดียวกัน เพียงแต่นักศึกษาชายมีความต้องการสูงกว่านักศึกษาหญิง เท่านั้น ทั้งนี้ เพราะว่าการออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์

16. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นรายคณะ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลานามัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทุกคณะ มีความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลานามัยไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อ เสนอแนะ

ข้อ เสนอแนะที่ได้การวิจัยครั้งนี้

1. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ควรจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านการเรียนการสอนวิชาพลานามัยโดยเฉพาะ
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ควรจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีนักศึกษาสนใจมาก เช่น ค่ายพักแรม ว่ายน้ำ แบดมินตัน เทนนิส เป็นต้นโดยแต่ละวิชาอาจเปิดสอนมากกว่า 1 กลุ่ม
3. การจัดการเรียนการสอน อาจเปิดสอนวิชาพลานามัยในภาคฤดูร้อน เนื่องจากนักศึกษามีความต้องการมาก และมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งลงเรียนในภาคปกติไม่ได้ เนื่องจากเวลาเรียนตรงกับวิชาอื่นๆในคณะ
4. มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงสถานที่ สนามกีฬา อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา
5. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ควรสนับสนุนการเล่นกีฬา หรือออกกำลังกายของนักศึกษาโดยอาจจัดกิจกรรมการแข่งขัน หรือจัดตารางการใช้สนามให้นักศึกษาได้มีโอกาสออกกำลังกายอย่างทั่วถึง

ข้อ เสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการประเมินผลหลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ทักษะและประสบการณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ฉบับที่ 1 พ.ศ.2530 โดยเฉพาะกลุ่มวิชาพลานามัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย